

Aan de **ONDERKANT** ligt de lat altijd hoger

Verhalen uit de buik
van de samenleving
Marijke Decuypere
& Guy Malfait

Hulpverlening

“Ze hebben meer dan tijd genoeg om hun papieren in orde te brengen en zelfs daar geraken ze niet mee klaar”.

Bijdrage door Lynn De Pourcq en Kristel Driessens:

‘Als hulpverlener kan ik bepalen wanneer ze moeten komen. Ze werken niet, dus hebben alle tijd.’

Mary Daly stelde reeds in haar onderzoek naar vrouwen in armoede (1989) dat een onvoldoende hoog inkomen managen veel werk, energie, tijd en vaardigheden kost. Dat wordt al te vaak onderschat. Mensen in armoede doen veel rijen om aan goedkope of gratis goederen te geraken, lopen diensten af op zoek naar bewijsmateriaal om hun behoeften aan te tonen, gaan veel te voet, wassen soms kleding met de hand en kunnen zich arbeidsbesparende toestellen in het huishouden niet veroorloven. Tijd van huisvrouwen in armoede wordt daarbij zelden gezien als een waardevol goed. Soms plannen ze zaken anders in dan de hulpverlener en daarmee kunnen ze in de problemen komen. Maar hulpvragen betekent soms ook lange wachttijden op plaatsen waar men liever niet opgemerkt wordt en het doorstaan van lange screening en intake interviews, waarin men steeds opnieuw dezelfde indringende vragen moet beantwoorden. Ook dat lokt soms (stil) protest uit dat zich uit in ‘ongehoorzaamheid’. In het hulpverleningsproces zelf botsen ze vaak op administratieve en

bureaucratische procedures, die haaks staan op de ervaringen in hun leefwereld. Liebow (1993) beschreef het als een wereld van 'hurry up and wait'. Hulpvragers moeten zelf vaak op een korte termijn allerlei formaliteiten vervullen en van de ene dienst naar de andere dienst lopen om voldoende bewijsmateriaal te verzamelen. Daarna volgen lange wachttijden voor een sociale woning, voor begeleiding van een kind met een handicap... en komt de hulp vaak te laat. 'Waarom komen ze niet op de afspraak? Ze hebben toch niets anders te doen?' Is dat zo? En hoe worden ze dan onthaald? Krijgen ze dan een kop koffie aangeboden en een luisterend oor of staat de hulpverlener klaar met oordelen en 'met de stok achter de deur? Je zou voor minder afhaken.